

Το ελάφι και οι πεταλούδες της Ρόδου χρειάζονται τον άνθρωπο για να επιβιώσουν μετά τις πυρκαγιές

/ [Επικαιρότητα](#)

Το πλατύνι της [Ρόδου](#), το όμορφο ελάφι που θεωρείται σύμβολο του νησιού, αλλά και οι πεταλούδες που αποτελούν πόλο έλξης για τους επισκέπτες δοκιμάζονται επίσης λόγω των πυρκαγιών.

Πολλά από αυτά στερούνται πλέον του φυσικού περιβάλλοντος τους και προσπαθούν να επιβιώσουν έξω από αυτό. Οι κάτοικοι της Ρόδου και εθελοντές βρίσκονται στο πλευρό τους και όπως λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο πρόεδρος του **Συλλόγου Προστασίας Περιβάλλοντος της Ρόδου, Δημήτρης Γρηγοριάδης**, θα χρειαστεί ο ανθρώπινος παράγοντας να τα βοηθήσει να επιβιώσουν τα επόμενα χρόνια που θα είναι δύσκολα.

Το **διάσημο πλατῶνι** τη Ρόδου, το σήμα κατατεθέν του νησιού, στολίζει τα δάση του και αποτελεί μέρος της παράδοσής του. Σύμφωνα με τον **Σύλλογο Προστασίας Περιβάλλοντος της Ρόδου** είναι ένα από τα λίγα είδη ελαφιών της **Ευρώπης** που διασώθηκαν μέχρι σήμερα. Δύο αγάλματα ελαφιών, ένα αρσενικό και ένα θηλυκό, τοποθετημένα πάνω σε κίονες, βρίσκονται και κοσμούν τις δύο πλευρές της εισόδου του παλιού λιμανιού της πόλης. Αυτή τη στιγμή τα μέλη του συλλόγου προσπαθούν να βοηθήσουν τα ελάφια και άλλα ζώα που έχουν ανάγκη στο νησί.

«Παραγγείλαμε μία ποσότητα τροφής κατάλληλης για τα ελάφια γιατί ξέρετε δεν τρώνε τα πάντα και γι' αυτό ο κόσμος δεν θα πρέπει να τους ταΐζει τα πάντα. Η κατάλληλη τροφή με βάση τις υποδείξεις των κτηνιάτρων, με ευθύνη του Δασαρχείου Ρόδου, διανέμεται στα ελάφια. Σε πρώτη φάση θα πρέπει να φροντιστεί ο πληθυσμός που έχει βγει μέσα από το δάσος, με τροφή και νερό. Γι' αυτό υπάρχει μια μεγάλη κινητοποίηση, δεν είμαστε μόνο εμείς που το κάνουμε, υπάρχουν και άλλες οργανώσεις που κάνουν το ίδιο. Ο στόχος είναι τις πρώτες ημέρες, που είναι πολύ δύσκολες, να δώσουμε τροφή και νερό», τονίζει μιλώντας στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο Δημήτρης Γρηγοριάδης.

Όπως λέει, το βασικό μέλημα του ανθρώπου θα πρέπει να είναι αυτή τη στιγμή η αναγέννηση της φύσης στη Ρόδο όσο το δυνατόν γρηγορότερα, ώστε να μπορέσουν τα ελάφια να επιστρέψουν στον φυσικό τους χώρο. Διαφορετικά, όπως λέει ο κ. **Δημητριάδης** θα καταστεί δύσκολη η επιβίωση τους και η συμβίωση τους με τον άνθρωπο στο νησί. «Τα ελάφια θα είναι δύσκολο να επιστρέψουν στον χώρο τους γιατί εκεί δεν υπάρχει τροφή και νερό. Είναι πολύ δύσκολο να επιστρέψουν αυτή τη στιγμή. Τώρα έχουν βρει καταφύγιο σε κάποιες περιοχές που δεν έχουν καεί. Έχουν μετακινηθεί πλέον εκτός από αυτά που ατυχώς κάηκαν ή τραυματίστηκαν θανάσιμα. Μακροπρόθεσμα τα ελάφια θα πρέπει να επιστρέψουν στο ενδιαίτημά τους, δηλαδή το φυσικό τους περιβάλλον που είναι το δάσος. Και αυτό είναι δύσκολο να γίνει γιατί θα πρέπει να φροντίσουμε να αναγεννηθεί το δάσος και να υπάρχει και νερό. Αυτά είναι τα δύο βασικά που θα δώσουν στα ελάφια τη δυνατότητα να επιστρέψουν στο δάσος. Πρέπει να βοηθήσει ο άνθρωπος στην αναγέννηση του δάσους κάτι που θα χρειαστεί πάνω από δύο χρόνια. Αν και σύμφωνα με την εμπειρία μου η χαμηλή βλάστηση συνήθως επανέρχεται ακόμα και την επόμενη ή και την μεθεπόμενη χρονιά. Τα δέντρα είναι το δύσκολο να επανέλθουν. Και τα ελάφια χρειάζονται δάσος. Αν δεν βρουν το δάσος θα παραμείνουν εκτός κάτι που θα δημιουργήσει προβλήματα γιατί θα πάνε σε καλλιέργειες, σε κήπους και σε αγροκτήματα. Και τότε θα υπάρχει κίνδυνος για τα ελάφια από τους ανθρώπους. Δυστυχώς, το έχουμε δει πολλές φορές αυτό. Κάποιος που βλέπει ένα ελάφι να βρίσκεται στις καλλιέργειες μπορεί να το σκοτώσει, να το τραυματίσει ή να του φερθεί άσχημα. Επομένως, θεωρώ ότι είναι καθήκον μας να βοηθήσουμε τα ελάφια να ξαναγυρίσουν στο σπίτι τους»,

επισημαίνει.

Αν και αυτή τη χρονιά η διάσημη **Κοιλάδα με τις Πεταλούδες** που προσελκύει χιλιάδες τουρίστες κάθε χρόνο δεν βρέθηκε στο επίκεντρο των πυρκαγιών, εμμέσως και οι πεταλούδες επηρεάζονται. Ο κ. Γρηγοριάδης εξηγεί: «Με τις πεταλούδες είναι ακόμα πιο σύνθετο το θέμα. Έρχονται στην κοιλάδα των πεταλούδων για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Από 15 Ιουνίου μέχρι περίπου 15 Σεπτεμβρίου. Μετά μεταναστεύουν και εναποθέτουν τα αυγά τους σε περιοχές έξω από την κοιλάδα. Αυτή όμως, η περιοχή μπορεί να είναι μια περιοχή, η οποία τώρα κάηκε. Και εκεί αρχίζει ένα πρόβλημα, το οποίο θα πρέπει να δούμε πώς εξελίσσεται, δηλαδή να δούμε οι πεταλούδες τι πορεία θα ακολουθήσουν, πού θα πάνε να εναποθέσουν τα αυγά τους, με άλλα λόγια ο βιότοπος τους που κάηκε με τι θα αντικαταθεί. Η δικιά μου προσωπική εκτίμηση είναι ότι θα υπάρξει έμμεσα κάποιος αντίκτυπος στις πεταλούδες. Και εδώ η απάντηση στο πρόβλημα είναι η προστασία των βιοτόπων, τουλάχιστον να μην καταστραφούν και άλλες περιοχές. Θα πρέπει να προστατεύσουμε αυτές τις περιοχές που μπορεί να αποτελέσουν ένα καταφύγιο για τις πεταλούδες. Η πεταλούδα μόλις εναποθέσει τα αυγά της πεθαίνει. Στη συνέχεια το αυγό θα γίνει σκουλήκι, θα γίνει κουκούλι και μετά θα γίνει πάλι το τέλειο έντομο που θα πάει στην κοιλάδα. Για να μην διασπαστεί αυτός ο κύκλος θα πρέπει να δώσουμε στην πεταλούδα το περιθώριο να φτάσει στον χώρο όπου θα εναποθέσει τα αυγά της».

Ο κ. **Γρηγοριάδης** υποστηρίζει ότι μόλις απομακρυνθεί εντελώς ο κίνδυνος από τις πυρκαγιές θα πρέπει να γίνει μια καταγραφή των ζημιών έτσι ώστε να εκπονηθεί ένα λεπτομερές και αποτελεσματικό σχέδιο για την επόμενη ημέρα.